

Forfatter: Schandorph, Sophus

Titel: Udrag fra FRIGJORT (1896)

Citation: Schandorph, Sophus: "Vilhelm Vangs Studenteraar - Frigjort. - 1905", i Schandorph, Sophus: *Vilhelm Vangs Studenteraar - Frigjort. - 1905*, 1904-05, s. 293. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-schandorph08-shoot-idm140271716123376/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Vilhelm Vangs Studenteraar - Frigjort. - 1905

for hun er i samme Situation som sin nuværende Madmoder, om end ikke paa et saa fremrykket Stadium.

— Siges der noget om den Tøs og . . . ?

Hun pegede op mod Loftet, mod Kvistværelset. Skolelæreren svarede:

— Nej ved den Lejlighed har Bagtalelsen ikke været paa Spil imod . . .

Tronsagers Pegefinger løftede sig nu i samme Retning som Frøkenens.

— Mod hvem da, Tronsager?

— Ja Johanne snakker om den Lægprædikant, som besøger Pastor Kristensen og de andre hellige her i Sognet og somme Tider holder Gudstjeneste i Skolen om Vinteren og i Havrebjerg Grusgrav om Sommeren. Men det Pigebarn har nu — om Forladelse — en forfærdelig Sladretunge.

— Snakker hun ikke noget om, at han (atter pegede hun mod Loftet) har sine Møder med hende — den Tøs fra København, for De har jo nok hørt, hvordan hun skabede sig mod „unge Niels Nielsen"s Kone og kunde lade hende have ikke Fred til at synge paa hin Sorgens Dag, som aldrig ganger mig af Minde . . . Jeg skal sige Dem, hvorfor jeg spørger. Post-Ole bringer hvert Øjeblik Brev fra Havgaard . . . Kender De den *Jomfru Knudsens Haandskrift*?

Skolelæreren betænkte sig, rystede beklagende paa Hovedet; mens Frøkenen tilføjede:

— Ja for hendes Fader var egentlig Brotlægger. Min Fader var nu Kammerraad . . . Ser De, han (Fingeren pegede mod Loftet) er jo, hvad simplere Folk kalder en Gris, saa jeg benytter enhver Lejlighed til at støve af og gøre det lidt ordentligt deroppe. Og saa fandt jeg i Gaar denne Konvolut paa Gulvet. Paa Façonnen saa jeg, at det var en af dem, som Post-Ole havde med fra Havgaard. Kender De Haandskriften?

— Det er Fru Blunks. Hun skriver paa engelsk Façon.

— Aha! Se, se!

— Desuden tror jeg, at Pastor Kristensen er bange for den anden. Han ser aldrig til hende i Kirken i den senere Tid. Den rædsomme Johanne siger, at . . . nej, jeg vil ikke sige det.

— Hun siger naturligvis, at det er for risikabelt med saadanne løse og ledige Personer? At de gifte Koner er sikrere. Føj! hviskede Frøkenen.

— Frøkenen er saa skarpsindig. He—he he! . . . Men Gud,